

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 17 maja 2013 roku Sąd Rejonowy w Skierniewicach IV Wydział Pracy nadał klauzulę wykonalności ugodzie sądowej zawartej w dniu 26 lutego 2001 roku przed tym Sądem w sprawie IV Pm 2/00 na rzecz J. K. w związku z przejściem uprawnienia (pkt 1) oraz zasądził solidarnie od dłużników P. S. (1) i B. S. na rzecz wierzyciela J. K. kwotę 50 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania (pkt 2).

W uzasadnieniu tego rozstrzygnięcia Sąd Rejonowy wskazał, że pismem z dnia 1 marca 2013 roku wierzyciel J. K. wniósł o nadanie na jego rzecz klauzuli wykonalności ugodzie sądowej zawartej w dniu 26 lutego 2001 roku w sprawie o sygn. akt IV Pm 2/00 przez dłużnika P. S. (1) z wierzycielem (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. obejmującej kwotę 10.000 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 20 marca 2001 roku w związku z przejściem uprawnienia na rzecz wierzyciela oraz zasądzenie kosztów postępowania w związku z przejściem uprawnienia na jego rzecz. Do wniosku załączył umowę powierniczego przelewu z podpisami notarialnie poświadczonymi. W dniu 18 kwietnia 2001 roku Sąd nadał klauzulę wykonalności rzecz wierzyciela wymienionego w tytule egzekucyjnym (powyższej ugodzie), (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S., ten również tak określany, wystąpił z wnioskiem o nadanie klauzuli wykonalności. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Skierniewicach z dnia 23 maja 2003 roku sygn. akt Po 1/03 nadano klauzulę wykonalności również przeciwko małżonkowi dłużnika B. S. z ograniczeniem jej odpowiedzialności do majątku objętego małżeńską wspólnością ustawową, gdzie wnioskodawcą był (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w L.. Do niniejszego wniosku został załączony akt notarialny za nr rep. A 8300/2000 z dnia 30 października 2000 roku o zmianie nazwy pierwotnego wierzyciela (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. na (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w L., a więc jeszcze z daty przed zawarciem ugody sądowej.

Przytaczając treść art. 788 k.p.c. Sąd Rejonowy zważył, że uprawnienie objęte tytułem egzekucyjnym przeszło na rzecz obecnego wierzyciela w drodze przelewu zgodnie z art. 509 k.c. i n., co wynika z dokumentu prywatnego złożonego przez wierzyciela z podpisami urzędowo poświadczonymi i miało to miejsce po powstaniu tytułu egzekucyjnego.

W tym stanie mając na uwadze powyższe wniosek wierzyciela spełnia powyższe wymogi i jest zasadny.

Na marginesie Sąd podniósł, że ugoda zawarta została przez wierzyciela (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S., a w umowie przelewu wierzytelności cedentem był (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w L.. Jednakże fakt następstwa prawnego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością nie budzi wątpliwości, gdyż na podstawie uchwały Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników z dnia 30 października 2000 r. doszło do zmiany nazwy powodowej spółki. Okoliczność powyższa nie była także kwestionowana w toku wcześniejszych postępowań w sprawie IV Po 1/03 o nadanie klauzuli wykonalności przeciwko małżonce dłużnika czy w sprawie IV P 3/06 o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego, jak również w toku prowadzonego postępowania egzekucyjnego przeciwko dłużnikom. Nadto, uchwała Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników o zmianie nazwy (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. podjęta została w dniu 30 października 2000 roku, a więc przed zawarciem ugody w dniu 26 lutego 2001 roku. Jednakże zmiana nazwy ujawniona została w rejestrze (...) dopiero w dniu 27 marca 2001 roku, a więc Sąd orzekający nie miał możliwości zweryfikowania nazwy, pod jaką występował powód w sprawie IV Pm 2/00. Sąd podniósł, że Firma jest nazwą, pod którą spółka prowadzi przedsiębiorstwo, jednocześnie jest nazwą, oznaczeniem samej spółki, służy identyfikacji osoby prawnej, odróżnieniu jej od innych osób. Zmiana brzmienia firmy nie powoduje zmiany samego podmiotu prawa, który zachowuje swój dotychczasowy byt, tożsamość. Mamy w takim przypadku do czynienia z identycznością podmiotu, jego ciągłością, a zmienia się tylko samo jego oznaczenie, które nie powoduje zmian materialnoprawnych w stosunkach z osobami trzecimi. Spółka, zgodnie z treścią art. 26 § 2 k.h., może pozywać i być pozwaną pod firmą, jednakże stroną postępowania w rozumieniu przepisów Kodeksu postępowania cywilnego (art. 64 i nast.) jest sama spółka handlowa, a nie jej firma stanowiąca tylko nazwę spółki. Ewentualna zmiana brzmienia firmy nie wpływa na sytuację

materialnoprawną strony (tak Sąd Apelacyjny w Katowicach w wyroku z dnia 14.11.2002 r. I ACa 480/2002, OSA 2003/6).

Mając na uwadze powyższe, Sąd orzekł, jak w sentencji.

O kosztach orzeczono w oparciu o art. 770 k.p.c. w związku z art. 71 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 8 lipca 2005 r. (Dz. U. z 2010 roku, nr 90 poz. 594 ze zm.).

Zażalenie na wskazane postanowienie złożyli dłużnicy zarzucając ustalenia sprzeczne z istniejącym stanem faktycznym, a mianowicie nie uwzględnienie faktu, że Sąd Rejonowy w Skierniewicach IV Wydział Pracy w dniu 30 marca 2005 roku w sprawie sygn. akt IV P 13/05 pozbawił wykonalności tytuł wykonawczy ugodę zawartą w dniu 26 lutego 2001 roku w sprawie IV Pm 2/00 pomiędzy P. S. (1) i C. B. (1) a firmą (...) Spółka z o.o. z siedzibą w S. ul. (...) do kwoty 4.000 zł.

Jednocześnie skarżący zwrócili uwagę, że o fakcie toczącej się sprawy o nadanie klauzuli wykonalności tytułowi egzekucyjnemu na rzecz J. K. w sprawie IV Po 5/13 dowiedzieli się dopiero ustalając przyczynę obciążenia ich hipoteką przymusową w księdze wieczystej. Żalący podnieśli, że nigdy nie otrzymaliśmy postanowienia Sądu Rejonowego w Skierniewicach IV Wydział Pracy z dnia 17 maja 2013 roku w sprawie IV Po 5/13 o nadaniu klauzuli wykonalności, od której mogli się przecież odwołać.

Wskazując na powyższe skarżący wnieśli o uchylenie zaskarżonego postanowienia i dostosowanie go do treści prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w Skierniewicach IV Wydział Pracy z dnia 20 marca 2005 roku.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył co następuje.

Zażalenie w części zasługuje na uwzględnienie.

Przepis art. 788 k.p.c. stanowi, że jeżeli uprawnienie lub obowiązek po powstaniu tytułu egzekucyjnego lub w toku sprawy przed wydaniem tytułu przeszły na inną osobę, sąd nada klauzulę wykonalności na rzecz lub przeciwko tej osobie, gdy przejście to będzie wykazane dokumentem urzędowym lub prywatnym z podpisem urzędowo poświadczonym (§ 1). Za przejście uprawnień lub obowiązków, o których mowa w paragrafie poprzedzającym, uważa się również zmiany w prawie rozporządzania mieniem wywołane ustanowieniem zarządcy masy majątkowej, kuratora spadku lub wykonawcy testamentu, jak również wygaśnięciem funkcji tych osób (§ 2).

Nie ma żadnych wątpliwości, że do prawidłowych wniosków doszedł Sąd Rejonowy przyjmując, iż J. K. był uprawniony do złożenia wniosku o nadanie na jego rzecz klauzuli wykonalności ugodzie sądowej zawartej w dniu 26 lutego 2001 roku w sprawie o sygn. akt IV Pm 2/00 przez dłużnika P. S. (1) z wierzycielem (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. obejmującej kwotę 10.000 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 20 marca 2001 roku w związku z przejściem uprawnienia na rzecz wierzyciela oraz zasądzenie kosztów postępowania w związku z przejściem uprawnienia na jego rzecz. Sąd bezzasadnie pominął jednak fakt – słusznie podniesiony w przedmiotowym zażaleniu – że wyrokiem z dnia 30 marca 2005 roku Sąd Rejonowy w Skierniewicach pozbawił wykonalności tytuł wykonawczy ugodę zawartą w dniu 26 lutego 2001 roku w sprawie IV Pm 2/00 pomiędzy powód P. S. (1) i C. B. (1) a firmą (...) sp. z o.o. w S. do kwoty 4000 zł. W tej właśnie sprawie, po przeprowadzeniu postępowania dowodowego Sąd Rejonowy zważył, że po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zaspokojenie roszczenia wierzyciela w części, to jest w łącznej wysokości 6.000 zł. przez wykonanie zobowiązania w wysokości 10.000 zł wynikającego z ugody sądowej z dnia 26 lutego 2001 roku w sprawie IV Pm 2/00. Skoro powód P. S. i solidarny z nim dłużnik C. B. wykonali zobowiązanie łącznie do kwoty 6.000 zł Sąd na mocy art. 840 § 1 pkt. 2 k.p.c. pozbawił wykonalności tytuł wykonawczy - opisaną wyżej ugodę sądową - do kwoty 4.000 zł.

W kontekście powyższego rozstrzygnięcia, nadanie klauzuli wykonalności co do całej kwoty 10.000 zł wynikającej z ugody sądowej zawartej w dniu 26 lutego 2001 roku nie było dopuszczalne, gdyż część tego zobowiązania została już

przez dłużników solidarnych wykonana. W związku z tym klauzula wykonalności mogła obejmować jedynie tę część wierzytelności wynikającej z ugody sądowej, która nie została do chwili obecnej zaspokojona.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd Okręgowy w Łodzi na podstawie art. 386 § 1 w związku z art. 397 § 2 k.p.c. zmienił zaskarżone postanowienie w pkt 1, poprzez nadanie klauzuli wykonalności do kwoty 4.000 złotych ugodzie sądowej zawartej w dniu 26 lutego 2001 roku przed Sądem Rejonowym Sądem Pracy w Skierniewicach w sprawie IV Pm 2/00 na rzecz J. K. w związku z przejściem uprawnień.

Na uwzględnienie nie zasługiwały natomiast zarzuty zażalenia dotyczące nie doręczenia przez Sąd dłużnikom postanowienia z dnia 17 maja 2013 roku.

Przepis art. 795 k.p.c. stanowi, że na postanowienie sądu co do nadania klauzuli wykonalności przysługuje zażalenie (§ 1). Termin do wniesienia zażalenia biegnie dla wierzyciela od dnia wydania mu tytułu wykonawczego lub zawiadomienia go o utworzeniu tytułu wykonawczego w systemie teleinformatycznym albo od dnia ogłoszenia postanowienia odmownego, a gdy ogłoszenia nie było - od dnia doręczenia tego postanowienia. Dla dłużnika termin ten biegnie od dnia doręczenia mu zawiadomienia o wszczęciu egzekucji. W razie zgłoszenia wniosku, o którym mowa w art. 794² § 2 albo 3, termin ten biegnie od dnia doręczenia stronie uzasadnienia postanowienia albo postanowienia z uzasadnieniem (§ 2).

Przepis art. 795 k.p.c. nie reguluje odrębnego postępowania w przedmiocie rozpoznania zażalenia, dlatego zastosowanie będą miały art. 394-397 k.p.c. W myśl art. 394 § 2 k.p.c. termin do wniesienia zażalenia jest tygodniowy i liczy się od doręczenia postanowienia, a gdy strona nie zażądała w terminie przepisany doręczenia postanowienia zapadłego na rozprawie - od ogłoszenia postanowienia.

Oznacza to, że zażalenie wnosi się do sądu drugiej instancji za pośrednictwem sądu, który wydał postanowienie w przedmiocie klauzuli wykonalności. Termin tygodniowy na wniesienie zażalenia rozpoczyna bieg odmiennie dla wierzyciela i dłużnika. Dla wierzyciela termin ten biegnie od daty wydania mu tytułu wykonawczego lub postanowienia odmownego (art. 795 § 2 k.p.c.). Natomiast dla dłużnika termin do złożenia zażalenia rozpoczyna bieg od daty doręczenia mu postanowienia o wszczęciu egzekucji. Zażalenie wnoszone na podstawie art. 795 służy kontroli poprawności orzeczeń wydawanych w postępowaniu klauzulowym pod kątem formalnym, w zakresie, w którym regulują je przepisy postępowania (zob. uchwałę SN z dnia 17 kwietnia 1985 r., III CZP 14/85, OSNC 1985, nr 12, poz. 192).

Ponadto zwrócić należy uwagę, że postanowienie uwzględniające wniosek wierzyciela co do nadania klauzuli wykonalności nie wymaga uzasadnienia. Wymaga go natomiast postanowienie o odmowie nadania klauzuli wykonalności. Postanowienia w przedmiocie klauzuli są doręczane tylko wierzycielowi, od chwili wydania postanowienia zaczyna dla wierzyciela biec termin do zaskarżenia postanowienia. Wydanie wierzycielowi tytułu wykonawczego jest równoznaczne z wydaniem mu postanowienia w przedmiocie klauzuli wykonalności. Postanowienia dotyczące klauzuli wykonalności nie są doręczane dłużnikowi (art. 795 § 2 k.p.c. stanowi wyjątek od zasady z art. 357 § 2 k.p.c.). Powodami, dla których ustawodawca nie wymaga w tym wypadku doręczenia postanowienia, są uniemożliwienie dłużnikowi wyzbycia się majątku i szybkie jego zajęcie w toku egzekucji. O wszczęciu egzekucji i postanowieniu o nadaniu klauzuli wykonalności dłużnik dowiadyuje się z chwilą doręczenia zawiadomienia o wszczęciu egzekucji (art. 805 k.p.c.).

Oznacza to, że – wbrew wywodom skarżącego – Sąd nie był zobowiązany do doręczenia wskazanego postanowienia dłużnikom. Wobec tego nie można zarzucić Sądowi I instancji, że we wskazanym zakresie uchybił procedurom, skoro przepisy kodeksu postępowania nie nakładają takiego obowiązku.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art. 395 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. oddalił zażalenie w pozostałej części, jako bezzasadne.